

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

II. évfolyam 1. szám

1994. december - 1995. január

Istengyermekek, hozz nekünk kegyelmet!

Minden hívő keresztény tudja, hogy a karácsony nem csupán emlékezés Jézus születésére, hanem találkozás is Ővele. E titokzatos, de valóságos találkozás alkalmával Szentlelkének világossága és ereje által kételyeink között eligazít, elesettségünkben felkarol, és hatékony indítást ad nekünk a jóra. S ennek nyomában igaz lelki béke, öröm, reménység és szeretet tölti el szívünket.

Mindez persze feltételezi a mi tudatos és tevékeny közreműködésünket. Legfontosabb feladatunk, hogy elhárítsuk az Úr kegyelmének útjában álló akadályokat. Vagyis igyekezzünk legyőzni magunkban az igazság iránt való közömbösséget, a jóra való restséget, az állapotbeli kötelességeink végzésében való felületességet, a mások iránt való szeretetlenséget: önzést, türelmetlenséget, a sok és különféle előítéletet stb.

Természetes, hogy máról holnapra nem lehet minden hibát kijavítani, mindent másképpen és jobban végezni. Egy intelmet azonban minden adventben gyakran hangoztat Egyházunk: **"Vessétek el a sötétség cselekedeteit"** /Róm 13,12/. Vajon mit jelent ez a talányos bibliai mondat? Arra figyelmeztet, hogy életünkben - sajnos - vannak olyan hibák, amelyek alapjaiban rendítik meg az ember jellemét és kérdőjelezik meg Krisztus-hasonlóságát és keresztény mivoltát. Ezek a sötétség cselekedetei. Ezek közül az egyik legveszélyesebb a hazugság, a hazug lelkület. Erre utal a mondat is: **"az ördög a hazugság atyja"** /Jn 8,44/.

Ennek ellenére az életben gyakran megfigyelhetjük: sok ember szinte egész élete folyamán mást se tesz, mint hazudik, szerepet

játszik, alakoskodik. Mindig másmilyennek akar látszani, mint amilyen. Persze mindig okosabbnak, jobbnak, tehetősebbnek, hogy ezzel kivívja embertársai elismerését, csodálatát. Csakhogy ezt a játékot nem lehet ám sokáig szomorú következmények nélkül folytatni. Az egyik ilyen következmény, hogy aki megszokta a másoknak való hazudozást, az egy idő után saját magát is becsapja már. Vagyis minden szándékos mulasztására is kitalál valamilyen előre gyártott, kész és elfogadhatónak látszó alibit, mentséget. Például azt, hogy ő csak azért volt durva mások iránt, mert éppen rosszkedvű és ideges volt.

Az ilyen ember gyónni is hiába megy el. Akiből ugyanis hiányzik az őszinteség, aki nem hajlandó megvizsgálni és feltárni tetteinek valós indítóokait, az megtérésre és lelki megújulásra képtelen.

Közeledik a karácsony. Mindannyian különféle ajándékokat készítünk szeretteinknek, és ugyanezt várjuk el tőlük is. Ezek az ajándékok azonban - legyenek bár mégoly értékesek - a hívő ember szemében csupán jelképek. Jelképei a karácsony igazi ajándékának, amely nem más, mint Jézus, a betlehemi kisded saját maga. Tőlünk függ, hogy részesülünk-e a vele való találkozás élményében és az ő gazdag kegyelmi ajándékaiban.

Vágyakozó szeretettel teremtsük meg ennek előfeltételét: szánjuk rá magunkat a komoly megtérésre és lelki megújulásra.

Így lehet és lesz is mindnyájunknak Istentől megáldott szép karácsonya.

Dr. Konkoly István
megyész püspök

Templomunk hangosításának korszerűsítése

A zalaegerszegi Mária Magdolna-templom hangosítása az utóbbi években már sok kívánnivalót hagyott maga után, a hangzás minősége sem volt megfelelő, esetenként pedig üzemzavar is előfordult. A mikrofonok, a vezeték, a hangosító és egyéb berendezések többsége már elhasználódott, elavult. A templomok hangosításával kapcsolatos sok rossz tapasztalat alapján az az elhatározás született, hogy a hangosítás tervezését és kivitelezését templomok hangosításában tapasztalatot szerzett legjobb szakemberekkel kell végeztetni, minőségi berendezéseket kell felhasználni.

Ennek megfelelően 1992 év végén a Mária Magdolna Plébánia megbízta Kotschy András budapesti akusztikus szakértőt, hogy készítsen templomunk hangosításáról szakvéleményt. Kotschy András helyszíni szemle és mérések alapján elkészítette a szakvéleményt, melyben javasolta, hogy a jelenlegi hangosító rendszer berendezéseit a kóruson történő események hangosítására használjuk fel (kántor, kórus éneke, beszéde), a szentély és a szószék hangosítását pedig egy új rendszerrel, a mennyezetről belógatott 2 db gömb alakú központi hangsugárzó közvetítésével oldjuk meg. A javasolt megoldás költségét 1,2 millió forintra becsülte.

A szakvélemény alapján az Egyházközség Képviselő Testülete 1993. november 30-án az 1994-es költségvetésbe 1,5 millió forintot tervezett be a kivitelezésre (22%-os inflációval számolva).

A felkért szakértő kivitelezést nem végez, ugyanakkor felajánlotta, hogy szakvéleményét bármely kivitelezőnek térítésmentesen rendelkezésére bocsátja. Így az Egyházközségi Tanács a szakvéleményben javasolt megoldás kivitelezésére ajánlatokat kért különböző vállalkozóktól. 1994 nyarán az Egyházközség képviselőtestülete megbízta az Egyházközségi Tanácsot, hogy külső szakértő bevonásával válassza ki a műszaki és gazdasági szempontból is legmegfelelőbb ajánlatot. A hat ajánlat közül kettő - centrális rendszer kiépítésére tett ajánlat - maradt

versenyben. Mivel ilyen megoldással egyházi épületben még nem találkoztunk, a feltüntetett referencia-munkákról érdeklődtünk, majd az ellentmondó információk miatt szükségesnek látszott, hogy a helyszínen győződjünk meg a módszer előnyeiről és hátrányairól. 1994. augusztus 26-án Gál Sándor káplán úr vezetésével, Kotschy András akusztikus szakértő önzetlen kalauzolásával és szakmai támogatásával megsejleltük és meghallgattuk a budapesti Budavári Nagyboldogasszony (Mátyás) templom, a Lehel téri Árpád-házi Szent Margit, a Kispesti Plébániatemplom és a Kispesti Jézus Szíve templom hangosító rendszerét. Meggyőződünk arról, hogy a centrális hangosítási rendszer teljes mértékben megfelel templomok belső terének hangosítására.

Hogy a kivitelezők közül megalapozottan lehessen választani, az Egyházközségi Tanács mindkét kivitelező csoportot felkérte, hogy berendezéseikkel a helyszínen, templomunkban tartsanak térítésmentes bemutatót. A bemutatókat szeptember 15-én, illetve október 20-án tartották meg, ezek után az igények további pontosítására is sor került. A szentélyből és a kórusról hallható különböző események (beszéd, szóló ének, karének, hangszeres zene) más-más hangosítást igényelnek. A megszólaló személyek eltérő hangintenzitására, hangerejére is figyelemmel kell lenni. A pontosítások során ezeknek az eltérő igényeknek a kielégítésére egyaránt alkalmas megoldásokat kerestünk. Az Egyházközségi Tanács egyhangúlag úgy döntött, hogy Császár Miklós budapesti akusztikus tervező és kivitelező Elektro Voice típusú, centrális elrendezésű hangosítása a legmegfelelőbb, ezért őt bízta meg a templom új hangosító berendezésének kivitelezésével.

A vállalkozó megbízása megtörtént abban a reményben, hogy az új hangosítási rendszert a karácsonyi időszakban már használatba vehetjük.

Egyházközségi Tanács

A Szent Ilona Csoport kérése

A Szent Ilona Csoport tagjai buzgón imádkoznak egyházközségünkért és a Kálvária-kápolna gondozását nagy szeretettel végzik.

Áldozatos munkájuk mindaddig nem lesz eredményes, amíg a falak vizesedését valamilyen szigeteléssel meg nem oldjuk. Ezen kívül a kápolna előtt lévő szobortalapzatok megrepedtek. A műemlék jellegű sírkövek pedig megbillentek, félő, hogy eldőlnék. A gaz, a bokrok, a fák és a folyondárok benövik a temetőt. E sok munkát,

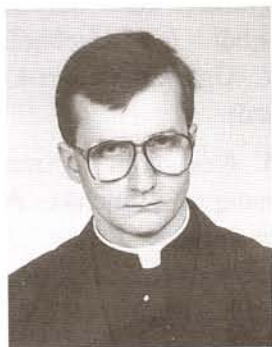
problémát maroknyi, főleg nőkből álló csoportunk nem képes megoldani.

Ezért kérek mindenkit, aki bármelyik munkálatban segíteni tudna, vagy ötlettel, jó tanáccsal szolgálna ügyünknek, szíveskedjék felkeresni személyesen (minden kedden 17⁰⁰-tól liturgia van a kápolnában) vagy telefonon (317-355) 19⁰⁰-tól.

Segítségüket előre is köszönöm!

Farkas Zoltánné

Gyerekekről és játékról - beszélgetés Kiss László káplánnal

László atya szívesen foglalkozik gyerekekkel, ahogyan beszél róluk, szavaiból sugárzik a szeretet. Nevéhez fűződnek az óvodásmisék, gyermekmisék. A gyerekekkel való foglalkozás fontosságáról és indítékáról faggatom..

- Sokáig úgy éreztem, nem merem megszólaltatni a gyermekeket pl.: a hittanos zárandoklaton. Egyszer a házas közösségben felvetődött, hogy kellene a gyerekeknek is valami, mert nem jó, hogy ők gyerekestül kiszorulnak a sekrestyébe. Minta nem volt előttem, hagyományos egyházközségben nőttem fel, arról sem tudtam, hogy máshol van-e ilyen kezdeményezés, ha van, hogy működik, de szerettem volna megpróbálni. Ezért foglalkozom külön a gyerekekkel akár a Zárdában, akár az ÁMK-ban. Most már az óvodásoknak külön is van szentmise minden második vasárnap a Zárdában. Kérdezted, hogy fontos-e ez? Igen. Én is sokat tanulok a gyerekektől, és nekem is nagy élményt ad a velük való foglalkozás. Sok-sok apró és nagyobb élményt. Jó látni a gyerekeket, ahogy jönnek, ahogy örülnek, ahogy a hit megnyilatkozik bennük. A gyerekek nagyon tudják szeretni Jézust, bizalmas barátai, mert ők nem számítóak, teljesen oda

tudják adni magukat. Ezek a gyermekmisék Isten-élményt közvetítenek.

- Az élmény kölcsönös lehet, hiszen így ők nem csak ott vannak, hanem részt is vesznek a szentmisén.

- Nagyon lényeges, hogy a gyerek ne maradjon ki semmiből, meg kell szólítani és meg kell szólaltatni őket. Emellett szoktam bábozni és hittanórán játszani és rajzolni is.

- Szeretsz játszani?

- Nagyon.

- Miért tartod fontosnak a játékot?

- A gyermekkorhoz hozzátartozik. A játékban igazabb szabályok vannak, mint a világban. A játék felszabadít, önfeledt örömet ad. Ezért a felnőtteknek is jó lenne, ha úgy tudnának néha játszani, mint a gyerekek. Másrészt, ahogy a gyermek belefeledkezik a játékba, úgy kellene nekünk belefeledkezni Istenbe.

- Mi a legfőbb célod hivatásod gyakorlásában?

- Pappá szentelésemkor jelmondatul azt választottam, hogy «Isten a szeretet». Ma is ezt tartom a legfontosabbnak, és ezt akarom közvetíteni mindenkinek, gyerekeknek és felnőtteknek.

Szekér Zsuzsa

Lelkipásztori gondolatok a jó házasság titkáról

Manapság sokszor hallunk a házasság válságáról, tapasztalatból tudjuk, hány házasság törik ketté. Egyesek már azt is ki merik mondani: "a házasság, a család elavult társadalmi forma, eljárt fölötte az idő". (Miskolczi Miklós)

Mi mégis hisszük: házasság és család a Teremtő Istentől van, és ezért időálló. A probléma talán az, sokan nem találják meg a jó házasság titkát.

Mi a jó házasság titka?

Először is az Isten. Mert, ha "Isten velünk, ki ellenünk" (a Széchenyiek jelmondata). A házastársak nem zárják ki maguk közül az Urat. Számítanak rá minden megoldásban. Tudnak vele közösen is beszélgetni az imádságban, közös életük

alaptörvényének Isten akaratát fogadják el, és nem akarnak kis istenek lenni.

Másodszor: Az első egymás számára. Mindennap átérzik az «egy test» csodálatos titkát. Tudnak naponta akár közösen is egymásért hálát adni az Úrnak. Ezáltal rádöbbenek: ők egymás számára fontosak, milyen jó, hogy egymásé lehetnek. Aki az ember számára fontos, egészen másképp látja azt. Nincs szeme előtt állandóan a hibája, hiányossága, gyarlósága; ezért ezeket nem is rója fel a másiknak. (Így sok civakodástól, veszekedéstől megmenekülhetnek a házasságok.)

Mivel a másik a fontos, nincs elfoglalva saját boldogsága, boldogulása keresésével, csak egyet akar, hogy a másik boldog legyen. Ez teszi őt is boldoggá.

(Folytatás a 4. oldalon!)

Családfesztivál volt városunkban

Amikor először akadt a kezembe a meghívó, nagyon megörültem: VÉGRE lesz valami, ahova az egész család EGYÜTT elmehet szórakozni, sőt még az étkezésről sem kell gondoskodnom.

Kis családuink már napokkal előtte izgatottan készülődött. Vajon milyen lesz? A gyerekek is jól fogják magukat érezni? Nélkülünk is feltalálják magukat?

Elérkezett a várva várt nap. A kisebb gyerekek az óvó nénik segítségével hamar feltalálták magukat a játszóházban. A nagyobbak pedig a különböző történelmi és kézműves foglalkozásokon próbálhatták ki ügyességüket. A maguk készítette kincseket hazahozták, s a mai napig őrzik is.

Amíg a gyermekeink játszottak, addig minket neves előadóművészek kedves, meleg hangulatú műsorral szórakoztattak. Részt vehettünk színvonalas, szülőknél, pedagógusoknak egyaránt tanulságos, gondolatébresztő előadásokon.

Délben mindenkit ebéd várt az Ady Endre Általános Iskolában. Ezután a gyermekeknek maradandó élményt nyújtó rajzverseny és "Égből Pottyant Mese" következett. Nevetésüktől, tapsuktól volt hangos az egész ház.

Addig mi, felnőttek az egyszerre több helyen is zajló alternatív programokból (előadásokból, beszélgetésekből) válogathattunk. Úgy érzem, ki-ki megtalálta a neki legjobban tetszőt.

Ennyi egy helyben való ülés után igazán felüdítő volt a mindenkit megmozgató Táncház. A talpalávalót a Harangláb együttes húzta.

A nap zárásaként az est fénypontja Kóka Rozália műsora volt Gulyás Ferenc közreműködésével. Gazdag szókinccsű, ízes történetei hol mosolyra, hol könnyekre fakasztóak voltak.

Igényesen, változatosan összeállított programokból válogathattunk. Az egész napos rendezvénysorozat gördülékeny, zökkenőmentes volt, ami a szervezők áldozatos munkáját dicséri.

Köszönjük minden résztvevőnek, szereplőnek, szervezőnek ezt a szép napot!

Hazafelé menet kislányom megkérdezte:

- Anya, ide máskor is eljövünk, ugye?

- Igen, majd jövőre! - válaszoltam.

Addig is várjuk a folytatást, mert az első nagyon jól sikerült, minden várakozást felülmúló volt!

Kovácsné Ujj Andrea

Lelkipásztori gondolatok a jó házasság titkáról (Folyt. a 3. oldalról!)

Mivel elsőik egymás számára, jól tudják: segítséget, megértést, támaszt, vigaszt csak egymástól kaphatnak, csak egymásnak adhatnak. Számukra mindenki és minden megszűnik, aki vagy ami harmadikként szakadás lenne a szent szövetségben.

Harmadszor: a házastársak szeretik egymást. A szeretettel, ami a halálnál erősebb, mert maga egy halál. Az "én"-nek a halála. Melyben az ember csak adni akar, mértéktelenül odaadni mindent, ami

ő, hogy már ne is éljen, hanem a másik éljen benne. Nem nézve: érdemes-e, méltó-e a másik, nem elvárva a viszonzást, önfeledten belefeledkezve kiszolgáltatni akarja magát a másiknak.

Ebben az adásban nyitottá válik arra is, hogy befogadhassa a másik önátadását.

A házastársi szeretet példája Krisztus kell, hogy legyen, aki a szeretetben feláldozta magát, és ezáltal adott nekünk életet.

Az áldozatnak jelenvalónak kell lennie így a házasságban. Áldozat: a másik elfogadásában és elviselésében. Áldozat: az önző életről való lemondásban, elfogadva Isten hívását a legszebb hivatásra, a szülőire. Ebben a szeretet-áldozatban tudnak életadóvá válni mint a teremtető Isten munkatársai. Így lesz a házasság családdá, amelynek nagyszerűségét csak az tudja igazán elmondani, aki a hiányát érezte. A család lesz az otthon, a béke és a szeretet helye, a boldogság lakása. A Szentháromságos Isten földi mása. A mindennapos áldozatok helye, amik által az ember boldog lehet.

Ez a boldogság teszi széppé a házasságot, hogy az talán nem csak egy életre szólóan halálíg, de egy örökkévalóságon át tart. Mert hiszen a szeretet nem szűnik meg sohasem.

Kiss László
káplán

REMÉNYIK SÁNDOR

József, az ács, az Istennel beszél

Magasságos,
 Te tudod: nehéz ez az apaság,
 Amit az én szegény vállamra tettél.
 Apja volnék, - és mégsem az vagyok.
 Ez a gyermek... ha szemébe tekintek,
 Benne ragyognak nap, hold, csillagok.
 Anyja szemei s a Te szemeid.
 Istenem, a Te szemeid azok.
 Gyönyörűséges és szörnyű szemek,
 Oly ismerősek, s oly idegenek...
 Ez az ács-műhely... ezek a forgácsok...
 Mit tehettem érte?... mit tehetek?
 Én tanítottam fogni a szerszámot.
 Mégis rá fogják majd a kalapácsot.
 Úgy félek: mi lesz?
 Most is ki tudja, merre kóborog,
 Tekintetétől tüzet fog a műhely,
 Tüzet a világ, s egyszer ellobog.
 Ó, jó volt vele Egyiptomba futni
 S azután is óvni a lépteit,
 Fel a templomig, Jeruzsálemig,
 Míg egyszer elmaradt...
 Ó, jó volt, míg parányi rózsaujja
 Borzolta szürkülő szakállamat.
 Ezüst nyomot hagyott már akkor is,
 Komoly nyomot parányi rózsaujja.
 S most olyan más az útja...
 Vezetném és Ő vezet engemet.
 Csak azt tudom, a Te utadon jár,
 Magasságos,
 De ki tudja a Te ösvényedet?
 Te vagy az atyja, - én senki vagyok,
 Az Evangéliumban hallgatok,
 S hallgat rólam az Evangélium.

Hogy az Jge megtehesse első gyermeklépéseit
 a Földön,
 időre volt szüksége, -
 idő kell nekünk is,
 hogy bennünk
 Jsten gondolatai elinduljanak.

Szent-Gály Kata

SZENT CSALÁD,
 (Dürer Albrecht fametszete.)

KARÁCSONYI HANGVERSENY

A Mária Magdolna plébániatemplomban 1994. december 24-én az éjféli szentmise előtt, 23³⁰-kor a hagyományos karácsonyi hangversenyre kerül sor.

A műsorban közreműködik:

Ujvári Zsuzsanna - ének
 Farkas Anikó - orgona
 Mátyás István - orgona
 valamint

a plébániatemplom Mindszenty József Kamarakórusa
 vezényel: Tóth György

Az ünnepi hangversenyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

Adventi gyertyák **①. hét: Első gyertya:**

Jézus a fény, mely elűzi a bűn sötétségét.

②. hét: Második gyertya:

Jézus a fény, mely rávilágít Isten hatalmára és jóságára.

③. hét: Harmadik gyertya:

Jézus értelmünk fénye, hogy lássuk az igazságot.

④. hét: Negyedik gyertya:

Jézus fénye mennyországi fényességhez vezet.

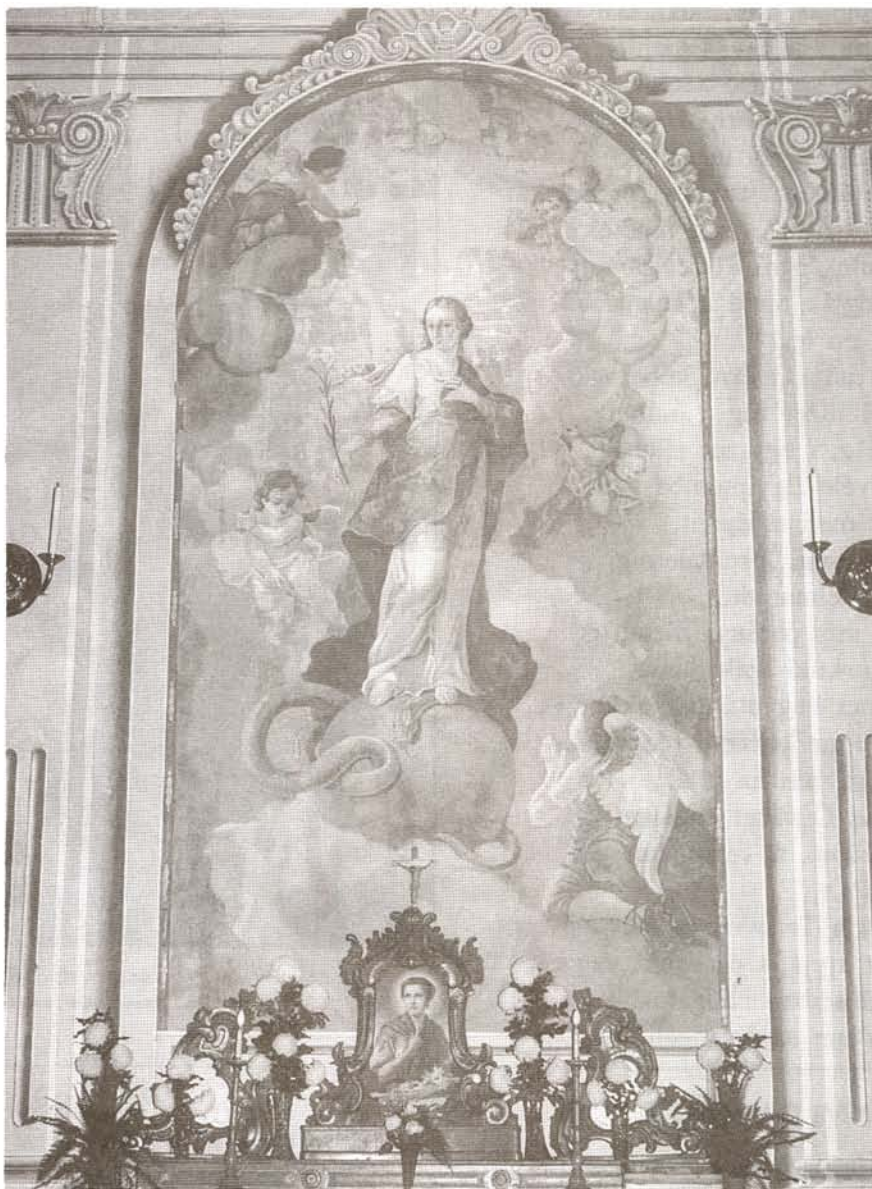
A Szeplőtelen Fogantatás

A Mária Magdolna plébániatemplom déli oldalának a főszentélyhez legközelebb eső oltárképe a Szeplőtelen Fogantatás szimbólikus ábrázolása. A kora-barokk művészetben kialakult, közkedvelt képtípus minden jellegzetes részlete megtalálható rajta: a földgolyón álló, feje körül csillagkoszorúval övezett, jobbában a szüzesség liliomát tartó, balját alázatosan a szívére szorító Szűzanya alakja, amint a glóbuszra csavarodó, azt átölelve uraló sátán-kígyón tapos, valamint az adoráló angyalok és puttók figurái. A környező felhők mintegy amorf mennyei architektúraként építészeti keretet idéznek, melyek nem csupán a Boldogságos Szűzet ölelik körül, hanem a puttók zsámolyául is szolgálnak. Érdekes, hogy Mária öltözete - a templomban négy festett ábrázolása közül egyetlenként - a középkor óta megszokott piros ruha - kék köpeny együttesén túl egy, tisztaságára utaló fehér felsőruhával is kiegészül.

Noha a Szeplőtelen Fogantatás (Immaculata conceptio) dogmáját hivatalosan csak az I. Vatikáni Zsinat hirdette ki, azt már a középkorban is tényként kezelték, és a Mária-tiszteletet különösen előtérbe helyező magyar barokk szellemiségben központi szerepet játszott. A kultusz ápolásában különösen a jezsuita rend jeleskedett. Adekvát

képzőművészeti megfogalmazása a XVII. századi nagy spanyol festő, Murillo révén terjedt el, és a XVIII. századi magyar templomok egyik legkedveltebb képtípusává vált. A típus másik változatán egy, a Cimbal által Egerszegen nem alkalmazott motívum, a holdsarló is megjelenik a Szűzanya lábai alatt (pl.: M. J. Schmidt zalaapáti oltárképén

1780 körül, vagy a zalabéri templom festményén). Ezt magyarázzák törökellenes tartalommal is, alapvetően azonban átmenetről van itt szó a Szeplőtelen Napbaöltözött Aszszony apokaliptikus ábrázolása felé. Ez utóbbin Mária a karjaiban tartja gyermekét, aki hosszúszerű keresztjének szárát a földgolyóra csavarodó kígyó fejébe dőfi, nem csak Szent János jelenéseire, hanem a Genézis jövődöléseire is utalva ezzel (pl.: P. Troger

oltárképe Zalaszentgróton).

Az egerszegi oltárkép ennél egyszerűbben, ikonográfiai talán tisztábban, a biblikus krisztológiai próféciákra való utalás nélkül hirdeti - a képzőművészet nyelvén - az Immaculata conceptionnak a barokk gondolatvilág centrumába került eszméjét.

BLASKÓ MÁRIA

Betlehemi legenda

Azon az éjszakán csend volt. Jézuska dideregve feküdt a barlangistálló jászolában: a Szűzanya takargatta, s Szent József őrködött felette.

A pásztorok akkor már hazamentek, és a Szentcsalád egyedül volt. Jézuska el-elszunnyadt, majd felsírt, mert fázott. A Szűzanya is vele sírt.

Szent József Istenhez fohászzkodott:

- Mennyei Atyám, segíts!

Egyszerre csak sok kis fehér galamb repült oda.

Suhogva jöttek, szárnyaikkal csapkodtak, és mindegyik galamb csőrében szalmaszálat hozott. Sok szalmát hordtak így össze, amiből meleg fészket csinálhatott Szent József a jászolban.

Jézuska mosolygott, és nem fázott már. Békésen elaludt, és álmában folytatódott a csoda.

Az alvó Jézuska látta, hogy sok fényes angyal száll le a földre. Az angyalkák felkapkodnak egyet-egyet a földre lehullt szalmaszálakból és összefonják vastag szárrá, majd mint kis tűleveleket, ismét szalmaszálakat dugdosnak bele. A szalmaszálakból így módon egyszerre fácška lett. A fácška elkezdett zöldülni, és kis fenyőfa lett belőle.

Az egyik angyal Jézuska elé tartotta, aki álmában rálehelte, és erre a fácška nemcsak megnőtt, hanem egyszerre tele lett ragyogó arannyal, ezüsttel, és fényes kis lángocskák gyúltak ki rajta. A főangyal pedig így szólt:

- Jézuska, fogadd el ajándékunkat születésed éjjelén. Legyen a neve: karácsonyfa!

Az Istengyermek így felelt:

- Köszönöm nektek, szép angyalok. Megsokasítom e fácskát, és ez lesz az ajándékom minden karácsonyestén. Vigyétek majd szét minden esztendőben a kisgyermekeknek!

CSÖMÖRKÉNYI PÁL

Karácsonyfa

Karácsonyfa! Világ fénye!
Te világítsz földre, égre.
Amíg a te fényed ragyog,
mosolyognak kicsik, nagyok.

Karácsonyfa! Világ gyöngye!
Kincseket szórsz a göröngyre.
Amíg te állsz: jó mindenki
s nem szegény a földön senki.

Karácsonyfa! Világ éke!
Te alattad van a béke.
Együtt vannak ott a hívek,
Ölelkeznek minden szívek.

Karácsonyfa! Világ fája!
A szívünket tegyük rája.
Ajándékol a kisdednek,
Öröme az Istennek.

LINDA JENNINGS

Fagy Jankó (Oláh János fordítása)

Az Időjárás Palotájának lakói közül Fagy Jankó volt a legboldogtalanabb.

- Engem senki sem szeret - panaszkolta. - Elhervasztom a virágokat, és az emberek, ha rájuk lehelek, dideregve mondják: "Jaj, de utálok a hideget!"

- Engem is utálnak néha az emberek - mondta az Eső.

- A parasztok szeretnek téged. Meg a kacsák is. Szeretik az emberek a havat is, hóembert építenek belőle. A gyerekek még a szélnek is örülnek, mert magasba röpíti a sárkányait. Csak engem nem szeret senki - kesergett Fagy Jankó.

Karácsonyeste Fagy Jankó kiosont az Időjárás Palotájából. Lába nyomán keménnyé vált a föld, hogy szinte szikrázott. Jankó fölnyúlt a fák koronái közé, megborzongatta az ágakat, és belesett az örökzölddel, karácsonyfával ékes, barátságos otthonokba.

Karácsony van, én is kedveskedhetnék valamivel az embereknek - gondolta. - Mondjuk, földísítem az ablakaikat. Akkor biztosan megszeretnek.

Egész éjszaka dolgozott. Jeges ujjával különösnél különösebb mintákat rajzolt az üvegekre. Volt ideje, nyugodtan maradhatott, mivel karácsony másnapján is nagy volt a hideg. Kihallgathatta, mit mondanak róla az emberek.

Julika beteg volt, ágyban feküdt. Szomorúan gondolt arra, hogy emiatt lemaradt a karácsonyi finomságokról. Álomba sírta magát. Reggel, amikor fölébredt, ránézett az ablakra és a lélegzete is elakadt a gyönyörűségtől.

- Milyen szép virágok! - kiáltotta. - Virágok és ezüst levelek! - Mindjárt jobban érezte magát.

És így volt ez mindenütt. Futott Fagy Jankó házról házra, hogy hallja, amint odabent a rajzait dicsérik. Mindjárt elfelejtette minden bánatát. Igen, csodálatos érzés volt, hogy az emberek őt is megszerették - és éppen most, karácsonykor.

Segíts, hogy segíthessünk!

Tapasztalhatjuk mindannyian hazánkban és közvetlen környezetünkben a társadalmi változások, átalakulások sajnálatos kísérőjeleként az életszínvonal csökkenését, sokgyermekes családok, nyugdíjasok, magukra maradt öregek elszegényedését, a munkanélkülivé vált honfitársaink emésztő gondjait. Hatványozottan érvényes Jézus Krisztus kijelentése: **"Szegények mindig lesznek köztetek!"** Össze kell most ezért fognunk mindnyájunknak - a Karitászt szervező egészének, de plébániánk minden jószándékú hívőjének is -, hogy lehetőségeink keretében segítsünk azok sorsán, akiket az élet a legsúlyosabban érint. Erre kötelez minket Üdvöztőnk szeretetparancsa: **"Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket!"** Árpádházi Szent Erzsébet ezt tette, s példáját botladozva követve, nekünk is minden szegényben és szenvedőben a meggyötört Krisztust kell látnunk és szeretve szolgálnunk.

Karitászt szervezetünk 5 éves működése során igyekezett az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit gyakorolni, ami anyagi és lelki segítségnyújtásban nyilvánult meg. Hálas köszönetet mondunk egyház-községünk híveinek, akik perselypénzzel és egyéni adományaikkal támogatták tevékenységünket.

A kül- és belföldi adományokból rendelkezésünkre álló ruhakészletből sok rászorult "felruháztunk", s folyamatosan továbbra is örömmel juttatunk mindazoknak, akik ezt rossz anyagi helyzetük miatt tőlünk igénylik. Kisebb mértékben adtunk pénzbeli segítséget is gyógyszer kiváltásához, élelem vásárlásához, két árván maradt kislányt megélhetési gondjaik enyhítésére szociális segélyezésben részesítettünk. Bekapcsolódtunk minden esetben a hazánkba menekültek, a háborútól szenvedő szomszéd népek (boszniaiak) és a határainkon kívül élő magyar testvéreink megsegítésére indított gyűjtési akciókba (élelem, pénz, ruha).

Munkánk során készséggel igyekeztünk a hozzánk fordulónak ügyes-bajos, egyéni és hivatalos ügyekben segíteni (Pl.: hatóságoknál, társadalombiztosításnál több esetben közrehatásunkra szociális segélyeket, rendkívüli nyugdíjemelést, stb. sikerült elérni).

Továbbra is látogatjuk a kórház általános sebészeti osztályán fekvő betegeket, a pózvai szociális otthonban élő idős embereket és az eü.-i gyermekotthonban gondozott testi-szellemi fogyatékos gyermekeket is. Sajnos e két rendkívül fontos területhez kevés a munkatársunk, holott itt kellene a legnagyobb segítség.

"Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjük ezért az Aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!" Kérjük tehát kedves "Erzsébet-lelkületű" Testvéreinket, hogy, ha erőt éreznek hozzá és körülményeik is engedik, jöjjenek sorainkba! Mi kitárt szívvel várjuk Öket!

Szolgálatunk nehéz, fárasztó, de kérem higgyék el: ha csak egyetlen kérés felénk nyújtott reszkető kezét megszorítva erőt adhatunk, egyetlen könnycseppet le tudunk törölni a szenvedők szeméről, egyetlen örömtelen kisgyermek orcájára szeretetünkkel boldog mosolyt tudunk varázsolni, akkor már megérté!

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség Karitászt Szervezete

Plébániai hírek:

A Mária Magdolna-templom énekkara megalakulásának 8. évfordulóján, nov. 26-án, felvette Mindszenty József hercegprímás, a templom egykori plébánosának a nevét. Az énekkar a továbbiakban Mindszenty József Kamarakórus elnevezéssel végzi egyházzenei szolgálatát.

Teológiai tanfolyamot szervez a Mária Magdolna Plébánia 1995-ben. Jelentkezési lapok a plébánián kaphatók. **Határidő: 1995. január 15.**

December 22-én 14 órakor ökumenikus istentisztelet a Szociális Otthonban.

December 24-én 16 órakor Jézuska-várás.

December 31-én 17 órakor év végi hálaadás.

Január 15-22-e között ökumenikus imatálalkozók lesznek.

Karácsonyi könyvajánlat

A KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA 1180.-Ft
- Puha kötéssel - 980.-Ft

II. János Pál /Szerk.: Vittorio Messori/:

Átlépni a remény küszöbén 298.-Ft

Gárdonyi Géza:

Isten rabjai 260.-Ft

Jálics Ferenc:

Szemlélődő lelkigyakorlat 590.-Ft

Jáki Szaniszló:

A szüzi szülés és a tudomány születése 177.-Ft

Anselm Grün:

Hallgatni arany (lelkiségi füzet) 198.-Ft

A könyvek megvásárolhatók: **Zalaegerszeg, Ady út 58.**
- ill. **decemberben a Centrum téri karácsonyi udvarban.**

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna
Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatási Munkacsoport

Főszerkesztő: Mohos István

Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.

Pf.: 91. 8901 Tel.: 312-157

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés: Galambos Cecília

Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.

Vezető: Györfly Zoltán

Boldog vagy, mert hittél

/- részlet -/

(Fordította: Bajcsy Erzsébet)

Máriához fűződő kapcsolatom újrakezdésének drámai oka volt.

Hosszú pusztai tartózkodásom alatt történt.

Hoggarban, Charles de Foucauld Kistestvéreinek közösségében éltem. Meteorológusként kerestem a kenyeremet Tit, Tazrouk és In Amguel területén. A munka nagyon tetszett, mert a megélhetésen túl lehetővé tette, hogy olyan környezetben éljek, amelyet én választottam: a pusztában, és mert lehetővé tette számomra, hogy mindennapi munkámat hosszú hallgatással és imával kössöm össze.

Rövid idő alatt megismerkedtem a sátorlakó tuaregekkel, az oázisok művelőivel, az arabokkal, akik északról jöttek, és a kereskedő mozabítákkal.

Különösen a tuaregekkel barátkoztam össze, akik egy mélyedés mentén és a fennsíkban táboroztak. Ha útjaim során ezen a környéken jöttem át, nem szalasztottam el, hogy velük töltssem az estét. Egy ilyen alkalommal nagyon érdekeset tudtam meg.

Véletlenül a fülembé jutott, hogy a táborból egy leányt a másik táborból való fiatalembernek ígértek, de még nem költözhetett völgyéjéhez, mert túl fiatal volt. Akaratlanul is Máté Evangéliumának a részével hoztam összefüggésbe, amely arról szól, hogy Szűz Mária Józseffel el volt jegyezve, de még nem keltek egybe (vö. 1,18).

Amikor két évvel később ismét ebbe a táborba jöttem, átmenet nélkül, csak mintegy a beszélgetés élenkítése céljából megkérdeztem, hogy vajon létre jött-e házasság? Ez a kérdés, beszélgető társamat láthatóan kínosan érintette, és zavart hallgatásba merült. Én is hallgattam. De amikor ezen az estén a táborból néhány száz méterre lévő "gueltà"-ból (kömedence, alulról táplált vizgyűjtő) vizet hoztam, és ott láttam vendéglátóm egyik szolgáját, nem tudtam ellenállni kíváncsiságomnak, tudni akartam a zavart hallgatás okát, amellyel a tábor főnöke kérdésemet elutasította.

A szolga óvatosan körülnézett és mivel irántam, mint "marabut" (Istennek szentelt személy elnevezése az iszlámban) iránt nagy bizalommal volt, olyan jelet mutatott, amit túlságosan is megértettem: kezét a torkához emelte és olyan mozdulatot tett, amellyel az arabok azt fejezik ki, hogy "elvágták a torkát".

Vajon miért?

Mert még a házasságkötés előtt kiderült, hogy a lány terhes, és a család becsülete megkövetelte ezt az áldozatot.

Borzongás futott végig rajtam, amikor a lányra gondoltam, akit megöltek, mert hűtlen volt jövőd férjéhez. (Amikor megütöközünk ezen a szigorú erkölcsön, nem szabad elfelejtenünk a történet eredetét. A múltban a társadalom rettentő kéréletelenséggel védelmezte a házasság tisztaságát. Maga Mózes is

halállal büntette a házasságtörést és az erkölcstelenséget.)

Este a komplotóriumnál a Szahara ege alatt el akartam olvasni Máté szövegét. Jézus fogantatásáról. Gyertyát gyújtottam, mert a hold nem világított az éjszakában.

Ezt olvastam: "Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, gyermeket fogant a Szentlélek erejéből. Férje, József, igaz ember volt, nem akarta meghurcolni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el" (Mt 1,18 sk).

József tehát nem volt áruló, és Joachim, Mária apja nem játszotta meg a törvény szigorú óráit a szerepét és nem ölte meg Máriát, mint ahogy ezt a mózesi törvény megparancsolta.

Úgy emlékszem, mintha csak ma lenne. Máriát egészen közel éreztem magamhoz, a homokba kuporogva, kicsinyen, gyöngén, gyámoltalanul, oly csodálatos és mégis oly félreismerhetetlenül valóságos terheségével.

Eloltottam a gyertyát. Ebben a sötét éjszakában egyetlen csillagot sem láttam. Köröskörül szempárokat láttam villogni, mint sakálszemeket, amikor bárányokra lesnek.

Názáret lakóinak szemei voltak ezek, amelyek a leánykát lesték, aki méhében gyermeket hordott, és akit a gyanú minden súlyával, amelyre csak képesek az emberek, faggattak a szemek: "Hogyan szerezted ezt a gyereket, te szegénytelen teremtes?"

Micsoda éjszaka! Mit válaszoljak?

Hogy Isten az Atyja ennek a kicsinek?

Ki hiszi ezt el nekem?

Semmit sem szölok.

Isten tudja. Isten gondoskodik...

Szegény tisztaszívű Mária, szinte még gyermekanya!

Rosszul kezdődik életed útja! Hogyan akarsz oly sok ellenséggel megbirkózni? Ki fog hinni neked?

Ezen az estén éreztem először, hogy közelebb jutottam Mária titkához.

Először láttam őt nem az oltáron, mozdulatlan viasz-szoborként királyi pompában és méltóságban, hanem kishűgömként, mellettem ülve a földi homokban, olyan széttagozott szandálban, mint az enyém, és éppoly sok fáradtsággal tagjaiban.

Most értettem meg, hogy nagynéje, Erzsébet, akihez Mária ezek után az események után elment, (biztosan szívesen vonult vissza a kíváncsian fürkésző tekintetek elől), miért kiáltott föl így, miután meghallgatta Mária elbeszélését:

"Boldog vagy, mert hittél!" (Lk 1,45)

Igen, valóban boldog!

Mária bátorságára van szükség ahhoz, hogy ilyen dolgokban hinni tudjon az ember!

Nehéz hinni abban, amit mondasz és tanítasz, hogy ez a Fiú nem egy

éjszakai kaland gyümölcse, amelyről nem kívánsz magyarázkodni.

Ez azonban mindenekelőtt neked nehéz!

"Boldog vagy, mert hittél!"

Ez a legnagyobb, amit egy szegény alázatos leánykának mondani lehet, hogy vele történik meg, hogy anyallal beszél, ezzel az egyszerű leánykával, aki nem tartja magát semmire és egyszer csak hallja, hogy fia születik, aki a Szent és Magasságbeli Fia.

"Boldog vagy, Mária, mert hittél!"

Azon az estén a homoksivatagban, az isszakarasszemi vizgyűjtő közelében, határozottam el, hogy Máriát hitem tanítójává választom.

Élő kapcsolatba kerültem vele. Nem olyan személy volt többé, akinek alázatos tisztelettel tartozom, szívem testvére volt, hitem tanítója és útítersa.

Igen, pontosan a hité.

Meg akarom ezt magyarázni: Tudnotok kell, testvéreim, hogy a hit teljes hosszú útját végigjártam... és pedig gyalog. Az volt a szerencsém, hogy nem riadtam vissza a sötétségtől, és hogy akkor is tovább vonszoltam magamat, amikor már alig tudtam járni.

A pusztában eltöltött évek sokat segítettek, bár éppen ott ismertem meg azt az "éjszakát", amit Kereszties Szent János írt le.

Ma mindazok testvéreinek érzem magam, akik ateistának vallják magukat (ők kevesen vannak), és még inkább azoknak (ők sokan vannak), akiknek nehezükre esik a hit és még nem ismerik a problémák valódi körvonalait.

Ha meghaltam - remélem hamarosan, mert megismertem az Urat és vágyom rá, hogy arcát lássam -, ha eljöttök a síromhoz és lehetségesnek tartjátok, hogy van kapcsolat Isten országának gyermekei között, ne azt kérjétek tőlem, hogy ilyen vagy olyan szenvedés gyógyulásáért imádkozzam. Csak azt kérjétek, hogy a hitetekért imádkozzam.

Ez az egyetlen ajándék, amiért érdemes imádkozni.

Nos, ha módom lesz rá, megteszem majd: csendesen bele fogok nézni a názáreti Mária szemébe és az ő látványába merültem, az óvébe, akinek oly nagy volt hitbeli bátorsága, megkísérlem majd szavakba foglalni azt, amire szükségetek van.

Testvéreim, megnyitottam előttek a szívemet, mindent elmondtam nektek.

Ha most hallgattok rám, tegyétek zsebetekbe a rózsafüzért. Lehet, hogy évek fognak eltelni, amíg túrhetően tudjátok majd imádkozni.

Nem számít, csak tartsátok készenlétben. Segíteni fog benneteket. Szükség esetén, ha kezetekbe kerül, csak ennyit mondjatok:

AVE MARIA

A fiatal tuareg lánnyal történt esemény után, akit a családjá

házasságtörés miatt megölt, kezdtem egyre jobban megérteni a názáreti Máriát.

Úgy érztem, mintha észrevétlenül a húgomná lett volna. Nem szoktam hozzá, hogy olyan közelinek lássam őt, olyan embernek, olyan törékenynek. Bár a Mária-kultusz képes volt valamiféle természetfölötti kapcsolatot kialakítani, mégis elfojtotta azt a női, teremtményi, testvéri, tanító hangot, amely most egészen a közelemből szólt hozzám.

Igen, alázattal be kell ismernem: csak amikor ez a hangtalan tragédia Hoggar elhagyott völgyében eszembe jutatta Lukács Evangéliumát, akkor először sikerült fölmérem Mária bátorságát, hogy elfogadta az angyal fölszólítását és Isten tervét.

A teherbe ejtett lány szerepét kellett elfogadnia.

Ki hitt volna neki? Ki fogadná el ezt a magyarázatot egy lánytól, ha belépne és azt mondaná: "Tudod... a gyermek, akit várok, a Magasságbeli Fia!"

Nálunk otthon legalábbis egy pofont kapott volna az apától, mi piemontiak vagyunk; egy délebbi családnál azt hallhatta volna: "Takarodj, ne is lássunk többé, te vagy a család szégyenfoltja."

Némely zsidó, arab vagy szkita házbán... vér folyt volna.

Máriának volt bátorsága a hitben, hogy a lehetetlenségek Istenére hagyatkozzék és rábízta problémáinak megoldását. Hite tökéletes volt.

Boldogító volt számomra, hogy mindez egy olyan hatásos színhelyen fedezhetem föl, mint a puszták - és micsoda puszták!

Ne felejtjük el, hogy a Bibliát ugyanilyen vidéken, a sivatag és a füves rétek között írták, ahol karavánok járnak, a szamarak és birkák legelik a sovány fűvet, és az emberek hozzászóltak, hogy az eget kérdezzék, mert az életük egyetlen reménysége.

Nos, én is ott voltam. Amikor esténként az út szélén táborot ütöttem és tüzet gyújtottam a kenyérsütéshez és a teaforrásához, Mária egészen közel jött hozzám. Csak a rózsafüzéremet kellett elővennem - még Isszakarasszemen gyűjtögetett fadarabkákból sajátkezűleg készítettem és mindig a zsebemben hordtam - és máris éreztem jelenlétét mellettem a tűznél. Nem templom-e a puszták, a csillagos ég kupolájával és finom meleg homok imaszőnyegével?

Micsoda főszabados elveszni a térben és az időben és világos valóságként átélni a szentek egységét.

Éppen ezért jöttem a pusztába. Át akartam törni a látható és láthatatlan, az ég és föld között a korlátot, ez már gyakran sikerült is nekem a hitben.

Micsoda béke, ha az ember a dolgokat maga mögött hagyja!

Úgy élni, mintha az Evangélium most íródnék, most élnék meg.

Látni, hogy Isten dolgainak a jele széthasad, hogy láthatatlan jelenlétét, isteni valóságát megmutassa nekünk.

Hogy beszélhetünk a szentekkel.
Átéltük az eucharisztikus jelenléte itt a sátorban, amely tabernakulummá változott.

Egyik este beszélgetni kezdtem Máriával.

Olyan könnyen ment. Annyira vonzódtam hozzá.

Mária, mondd el nekem, hogy is volt? Meséld el nekem, ahogy Lukács evangélistának elmesélte.

"Tudod te azt", mondta, "hiszen ismered az Evangéliumot."

Ma mindent fényárban látok.

Názáretben, Galileában éltem, életem nem különbözött népem fiatal lányainak életétől: munka, imádság, szegénység, nagy szegénység, életöröm és mindenekelőtt reménység Izrael megígért jövőjében.

Édesanyámmal, Annával egyszerű kis házban laktam, előtte udvar, köröskörül magas kerítés, amelynek az volt a feladata, hogy nekünk nőknek egy kis meghitt teret nyújtson. Gyakran tartózkodtam ott, hogy dolgozzam, hogy imádkozzam. Mindkettő betöltött, tele voltam békességgel és örömmel.

Azon a napon egyedül voltam a kis előtérben. Fény vett körül. Ültem a zsámolyon és imádkoztam. Félig csukva tartottam a szemem, és nagy öröm fogott el. A fény egyre erősebb lett, úgy hogy becsuktam a szemem, nehogy megvakítson. Aztán lassan egy kicsit fölemeltem a szempillámot és hagytam, hogy a világosság belém áradjon.

Isten jelenlétének a jele volt ez számomra, amely beburkolt, mint egy palást. A fény egyszer csak angyal alakot öltött. Mindig olyannak képzeltem el az angyalokat, mint azt, akit akkor láttam.

Tudod, hogy is van az a hittél. Az ember sohasem tudja, hogy az, amit lát benne van-e vagy rajta kívül.

Bizonyára belül kell lennie, mert ha csak kívül lenne, akkor kételkedhetnél benne és attól tarthatnál, hogy csupán illúzió.

De bensődben nincs illúzió, egyszerűen tudod: ez Isten tanúbizonysága.

Nem mozdultam, attól való félelemben, hogy minden eltűnhet.

De nem, az angyal beszélt, valóban beszélt. Ilyenkor nem tudod soha, hogy a hangot füleddel hallod-e vagy sokkal mélyebben, bensődben.

Belül kell hogy legyen, mert ha füleddel hallanád, tévedhetnél.

En ott hallottam a hangot, ahol Isten a tanú.

És mit mondott neked a hang?

Azt mondta: Üdvözlégy, Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled.

Hogyan érezted magad?

Természetesen meg voltam döbbenve. Úgy tűnt, mintha valami mérhetetlen jött volna be hozzám, túlságosan nagy a fölfogóképességhez mérten.

És így szólt az angyal: "Ne félj, Mária!" (Lk 1,30).

Ez bátorságot öntött belém, mert ugyanezt a mondatot hallottam a zsinagógában is, amikor Ábrahám történetét olvasták föl:

"Ne félj, Ábrahám! Védőpajzsd vagyok" (Ter 15,1).

Aztán tudomra adta az angyal az anyaságot, és kevés szava olyan világos volt, hogy úgy tűnt nekem, mintha abban a pillanatban bennem keletkezett volna. Még sohasem tapasztaltam, hogy olyan szavakat halljak, amelyek egyenértékűek a történetekkel.

Mondd, Mária, teljesen meg voltál lepve? Azelőtt soha nem gondoltál arra, hogy Te... hogy éppen Te...

Ó, dehogynem! Gondoltam rá. Mi, zsidó lányok, másra sem gondoltunk. Éreztük, hogy elérkezett az idő, és ha a zsinagógában imádkoztunk, csordultig volt a levegő a Messiás várásával.

Mit értettél meg abból, amit az angyal mondott, hogy Te vagy a kiválasztott, és hogy téled születik a Messiás?

Pontosan megértettem, amit mondani akart. Csak azon csodálkoztam, hogy hogyan lehetséges ez, mert szűz voltam.

Az angyal megmagyarázta, és könnyű volt beleegyezni, mert úgy éreztem, hogy elmerülök Istenben úgy, mint abban a vakító déli világosságban.

Sejtettem már a bonyodalmakat is, amelyekbe belekeveredtem, hogy az édesanyámmal sem tudnám megértetni, még kevésbé a jegyesemmel, Józseffel, de nem tudtam volna visszautasítani, annyira megragadt az Isten, olyan nagy volt az angyal szavaiból sugárzó bizonyosság:

"Istennél semmi sem lehetetlen" (Lk 1,37).

Semmi sem.

Lassan, nagyon lassan kialakult a világosság, és nem láttam már az angyalt.

Édesanyámat láttam, amint az udvaron keresztül közeledett. Valami arra készítetett, hogy beszéljek vele a történetéről, de nem voltam képes rá, nem találtam a helyes szavakat. Hirtelen fölfogtam, hogy ennek a magyarázatára egyáltalán nem léteznek szavak.

A következő napokban sem volt másképp, és bizony napról-napra hallgatagabb lettem.

Egyre nehezebbé vált a beszéd jegyesemmel, Józseffel.

Tudod, hogy népünkél mi volt a szokás. A lányt a vőlegénynek már nagyon korán eligézték. Ez szerződésnek számított a családok között. Mivel a jövőendő menyasszony még túl fiatal volt, eleinte még családjánál hagyták, amíg elérte a kellő érettséget. Aztán egy este nagy pompával megtartották a lakodalmat, sok fáklyával, énekkel, örömkialtással jött a vőlegény barátai kíséretében a menyasszonyért és otthonába kísérték. Attól fogva házastársak voltak.

Amikor megjelent nekem az angyal, hogy az anyaságot tudomra adja, még otthon voltam. Eligézték már Józsefnek, de még nem laktam nála.

Elég volt néhány hónap ahhoz, hogy a körülöttem élő embereknek valami derengjen. Anyaságotam már nem lehetett elrejtetni. Akkor ismerem meg a sötét és fájdalmas hitet.

Hogyan kellene anyám előtt magyarázkodnom?

Mit kellene mondanom jegyesemnek, Józsefnek?

Fájdalommal teli időket éltem át, és egyetlen vigaszom az volt, hogy egyre azt mondogattam: "Istennél minden lehetséges. Istennél minden lehetséges".

Az ő dolga volt, hogy világosságot teremtsen, arra hagyatkoztam. A fájdalom persze nem múlt el ettől, jöttek órák, amikor szívzaggató volt.

Nem sok híjja volt. Józsefnek a kimozdulni a házból, és egyszer csak megláttam egy szomszédasszonyt, amint az udvar kerítésén át hideg, kíváncsi szemekkel leskelődött.

A dolog kiéleződött, és reszkettem a gondolattól, hogy följelenthetek, mint házasságtörő nőt. Nem sok híjja volt. Józsefnek a zsinagógához kellett volna fordulnia, hogy a dolgot fölfedje, és hamarosan egy mindenre kész csöcselék gyűlt volna mögéje, kövekkel a kezében, hogy engem megkövezzék. Nem először fordult volna elő, hogy Názáretben egy házasságtörő nőt kivégezzék.

De valóban igaz: Isten mindent megtehet.

Ő maga állt pártomra.

Először Józsefnek segített. József elmondta nekem, hogy rendkívül különös álma volt, és semmi sem rendítheti meg bizalmát bennem.

Milyen boldog voltam, amikor ezt mondta!

De micsoda félelemben, micsoda sötétségben voltam előtte. Most már tudom, hogy van az a hittél: az embernek hozzá kell szoknia, hogy sötétségben éljen.

Még egy rendkívüli dolog járult hozzá, hogy azokban a hónapokban gyötrelmeimet megkönnyítse.

Tudod, az angyal adott nekem egy jelet, hogy gyöngéségemben segítsen. Közölte velem, hogy nagynénem, Erzsébet, gyermeket fogant, és már a hatodik hónapban van. Igencsak bámulatos dolog volt ez, mert a családban mindnyájan tudtuk, hogy Erzsébet magtalan.

Meg kellett őt látogatnom Júdeában, Ain Karimban, ahol lakott.

Nem sokáig kérttem magam. Édesanyám ötlete volt, meg akart kímélni az emberek toladó pillantásaitól és pletykáitól.

Éjszaka kerekedtem útra, micsoda örömmel! Minél messzebb Názárettől!

Amikor megérkeztem, nagynénem már közel volt a szüléshez. Nagyon boldognak látszott szegényke, hisz oly sok éven át hiába kívánt egy kisfiút.

Az Úr őt is fölvilágosította, mert amikor köszöntöttem, úgy tűnt, hogy mindent tud.

Csodálatos tudás töltötte el! Az örömtől énekelni kezdett, és én is vele énekeltem. Mindketten magunkon kívül voltunk, magunkon kívül a szeretettől.

Volt még egy harmadik is, aki örömeiben táncolt. A kicsi, a jövőendő János, aki úgy ugrándozott Erzsébet méhében, mintha Jézust akarta volna üdvözölni, aki az enyémben volt.

Felejthetetlen napok voltak ezek.

Erzsébet élte a hitet, mégpedig a vaksötét hitet, és aki olyan sokat szenvedett életében, olyant mondott nekem, ami boldoggá tett, és ami kiegyenlített az elmúlt hónapok minden magányosságát:

"Boldog vagy, mert hittél!" (Lk 1,45).

A tűz, amelyen a kenyérem megsütöttem, kialakóban volt. Késő éjszaka volt, egyedül éreztem magam.

Mária jelenléte már csak a rózsafüzéremben volt. A kezemben tartottam, és imádkozásra hívott.

Fáztam és beburkolóztam a magammal hordott arab birkagyapjú kabátba, a barnuszba. Most már tökéletesen sötét volt, de semmi kedvem sem volt az elalváshoz. Végig akartam izlelni az elmélkedést, amelyet Mária ajándékozott nekem. Mindenekelőtt óvatosan és elszántan a hit titkába akartam behatolni, az igazi hitbe, amely fájdalmas, sötét és száraz.

Ó, hinni nem könnyű, könnyebb okosan érvelni. Nem könnyű a titkot elfogadni, mert az mindig meghalad téged, és mindig tovább tágitja szegénység határait.

Szegény Mária!

Nehezebb volt neked a Gyermekeket hitben megfoganni, mint testben.

Még sincs más út, mint a hité. Nincs más választás.

Vissza akarsz-e rettenni a hittől, Mária, mondván, hogy ez nem lehet igaz, értelmetlen ebbe belemenni, olyan Istent elképzelni, aki emberré lesz, nincs Messiás, aki megment minket, minden csak zűrzavar, és az abszurd kormányozza a világot, az utolsó szó a halálé és nem az életé?

Nem!

Ha nehéz is a hit, a hitetlenség a biztos halál.

Ha hősies dolog is minden remény ellen remélni, nem remélni fojtogató félelem.

Ha véred ontásába is kerül szeretni, nem szeretni maga a pokol.

Hiszek, Uram! Hiszek, mert élni akarok.

Hiszek, mert meg akarom menteni már-már megfulladó népemet.

Hiszek, mert ez az egyetlen válasz, amely téged fogad el: téged a világunkat meghaladó Transzcendenst, a Végtelet, a Teremtőt, az Üdvösséget, az Életet, a Világosságot, a Szeretetet, a Mindent.

Furcsa, hogy ne mondjam, csodálatos: alig mondtam ki egész lelkemmel, minden idegszámmal a szót: "hiszek", világossá vált az éjszaka.

Most becsukom a szemem, mert az éjszaka, valóban az éjszaka, elvakít minden fényességet fölülmúló világosságával.

Bizony semmi sincs, ami világosabb ennél a sötét éjszakánál, és semmi sem láthatóbb a láthatatlan Istennél, semmi sincs közelebb, mint ez a végtelen Messzeség, semmi sem parányibb, mint ez a végtelen Isten.

Valóban, ő képes volt a te kis méhedben lakni, Te melengetted, kis ártatlan, tisztá asszony.

Mária!

Testvérem!

Boldog vagy, mert hittél! Ma én mondom ezt neked örömmujongással csordultig, mint azon a meleg estén Ain Karim-ban nagynénéd, Erzsébet.

Kegyelemteljes, békés karácsonyt és áldott, boldog új esztendőt kíván minden Olvasójának:

a Tájékoztató Munkacsoport